

Klimahandling

(Libanon, største resterende romersk tempel i verden, 2024, hvor israelske bomber detonerer dagligt for at ramme den shiamuslimske milits, hizbollah, der har sit sæde her)

Når det menneskelige sind tager det moderne samfunds paradoksale udvikling ind, bliver det ramt af noget, der kan sammenlignes med psykisk sygdom. Men det er ikke sindet, der er sygt!

Ca. hver tredje kvinde i den fødedygtige alder overvejer at fravælge moderrollen med udsigt til den verden, som klimaforandringerne fører med sig. De kommercielle medier og politikerne kalder disse kvinder syge! Men det er klimaet, som det moderne samfund skaber, der er sygt.

Det er ikke realisme i bredere forstand, der præger de formaliserede semantikker inden for det, der har med politik, økonomi, social position og identitet at gøre. Hvad der giver mening inden for det politiske system, er ikke nødvendigvis meningsfuldt i bredere forstand, og det samme gælder inden for det økonomiske system.

Her udspiller de små autistiske universer af mening sin rolle.

I kraft af egen patetisk selvtilstrækkelighed hopper de helt over det fundamentalontologiske faktum, at det moderne samfunds mosaik af løsrevne bidrag til udviklingen, det der figurerer som succes i snæver isoleret politisk, social eller økonomisk forstand, netop på ingen måde bygger op om nogen højere rationalitet eller formålmæssighed, fordi de tværtimod og stik imod fortælling og erklæret intention underminerer forudsætningerne for enhver form for meningsfuldhed eller rationalitets gyldighed. Sagt på dansk: Politikere, medier, finansfolk, udviklingsproselytter ødelægger performativt det naturgivne grundlag for enhver mulighed for succes og meningsfuldhed med sin jagt på netop succes i snæver økonomisk, politisk og social forstand.

Sandheden i videnskabelig forstand er, at det moderne samfund, den fri verdens bidrag til udviklingen er i fuld fart med at ødelægge selve livets betingelser via sine bestræbelser på at realisere det, der i snæver økonomisk, politisk og social forstand figurerer som succes.

Den evidensbaserede ontologisk forankrede forskning, som på forpligtende grundlag formidler beskrivelsen af det paradoksale i den "udvikling", som man dyrker socialt og psykisk i det moderne samfund, har svære vilkår på mainstreammediernes brugerflade og på de universiteter, der nu er ødelagte af simpel økonomisk og politisk magt her i Danmark.

Klimaproblemet og de andre miljøproblemer kan ikke manifestere sig kognitivt i overensstemmelse med en overordnet form for rationalitet på de kognitive betingelser, der gælder i det moderne samfund, dvs: det moderne samfunds måde at orientere sig på fungerer ganske enkelt ikke rationelt i forhold til menneskeskabt global opvarmning eller miljøproblematikken i det hele taget.

Men problemerne er så påtrængende, at de ikke længere kan ignoreres.

De tematiseres med snik snak, dvs. som om alle ved, hvad der er at vide, som om alle i princippet vil gøre et og andet ved dem og som om ingen alligevel var i stand til at gøre noget konkret.

På alle niveauer fungerer diskrepansen mellem det konkrete og det kun principielle som den semantiske forskel, der forhindrer samfundet i virkeligt at være til stede og handle funktionelt, effektivt og hensigtsmæssigt i forhold til sin egen fundamentale væren.

De semantiske øvelser tjener det formål at undgå den skræmmende erfaring af evidens omkring udviklingens sande natur.

Mangfoldigheden af politikere plaprer løs om nødvendigheden af at sætte gang i den økonomi, det forbrug, som er problemet!

Rent økonomisk er det en glimrende forretning, at smadre klima, miljø og livsbetingelser. Eksemplerne står i kø, men ingen inden for den herskende orden med magt over den stort anlagte fortælling om udviklingen kommer med dem.

Her nogle få af dem:

Dansk landbrug¹, som administrerer ca. 62% af det danske landareal, har ødelagt havmiljøet i de indre danske farvande. Fiskeriet er en skygge af sig selv, turismen og de mange gratisværdier, som de mange kystlinjer ellers indeholdt for lystfiskere, badende gæster, kystnære erhvervsfiskere osv. er ødelagte af landbrugets forurening med kvælstof.

Men det fiskeri, der er tilbage, er blevet kapitaliseret, dvs. reserveret få store "kvotekonger", der via deres ekstremt brændstoftunge (klimaødelæggende) og kapitaltunge fiskemetoder henter de resterende mængder af fisk op af havet, og sælger dem til priser, som takket være det minimale udbud indbringer urimeligt meget i pengeindtægt via så lidt realøkonomisk udbud af fisk! (Før ødelæggelsen af havmiljøet var det muligt for de kystnære fiskere at hente mere realøkonomisk værdi af fisk med langt færre midler, end det nu lader sig gøre med langt større forbrug af kapital og ressourcer.)

Den kemiske industri er sammen med landbrugets anvendelse af fremmed kemi en af de helt store syndere, når det handler om mandens forsvindende evne til at lave børn. Mange par kan ikke få børn, og det skyldes bl.a. at sædkvaliteten er mere end halveret over de sidste 50 år.

Men der er penge i fortsat produktion af fremmed kemi, og der er penge i fertilitetsbehandlingerne. Dvs. ødelæggelsen af menneskets forplantningsevne fører til øget økonomisk omsætning!

Grundvandet er ødelagt med pesticider og kvælstof mange steder. Men pengeøkonomisk fører det til større omsætning, fordi der skal investeres i rensning af grundvand, som før var gratis. Det registreres

¹ Den førte landbrugspolitik skal ikke ses som noget isoleret dansk. Den største post på EU's budget består i fortsat støtte til den ekstremt miljø- og klimafjendelige produktion af animalsk føde. <https://www.theguardian.com/environment/2024/nov/03/revealed-billionaires-ultimate-beneficiaries-linked-to-eu-farming-subsidies>

som økonomisk vækst, selv om omsætningen dækker over, at vi er blevet fattigere af gratisværdier, dvs. i realøkonomisk forstand.

Den globale opvarmning medfører, at der kommer mere vand oppe, nede og udefra.

Den grønne trepart, som SVM-regeringen forsøger at sælge som vandmiljøplan, har afsat ca. 50 milliarder, som bl.a. skal bruges på at tage landbrugsjord ud af drift. Det er statsstøtte til opkøb af jord, som i stor stil alligevel skulle tages ud af drift, fordi den stigende vandsøjle gør dem ubrugelige som landbrugsjord! Pengene er bevilget med det formål at købe jord op, som alligevel stod til at blive værdiløs for det konventionelle og kapitalintensive landbrug, for på den måde at holde jordpriserne oppe, så finanssektoren kunne slippe for at afskrive sine udlån til landbruget her.

De mange tiltag, som skal forhindre oversvømmelser fra havet og på land ved skybrud, skaber omsætning, økonomisk vækst, selv om det dækker over, at vi bliver fattigere på livsrum.

På sigt vil det være umuligt at investere sig ud af de problemer, der kommer af den globale opvarmning og andre former for ødelæggelse af naturgrundlaget, og selv om mennesket generelt bliver fattigere i realøkonomisk forstand via den pengeøkonomiske omsætning, så orienterer den enkelte sig alligevel i overensstemmelse med den snævre pengeøkonomiske, politiske og sociale form for individualisme, rationalitet.

Ikke kun semantiske øvelser

De semantiske øvelser er og bliver fortællingens mester. Men det, der er, og den forpligtende viden om det, der er, er mere end en semantisk øvelse.

Den kunstige intelligens er "de kun semantiske øvelsers mester"! Den nye dreng i klassen, hvis funktion og betydning for "udvikling" med og uden "indbygget paradoksi" er ukendt.

Strategierne, de kognitive dispositioner i relation til "udviklingens paradoksi", handler om de semantiske øvelsers patetisk selvbekræftende natur, sindets svaghed, egoismen og den sociale identitets afsondrede væren, trumpister, nationalister, fascister, erhvervslederes, politikere, familiefædre og mødre, psykiske og sociale fortællinger, kommercielle mediers vilkår, markedet som realitetsprincip, ideologi, religion, sygt fællesskab, korpsånd, det menneskelige, alt for menneskelige!

Konsekvenserne af den globale opvarmning rammer allerede voldsomt ned i hele verden og det er allerede for sent at stoppe den, før det på mange måder er alt for sent. Alligevel bralder medier og politisk system frem med påstandene om, at man har forstået problemet og at man vil agere på det, uden at det går ud over "udviklingen", som ingen kan være imod!

De daglige nyheder bringer hele tiden flere og mere voldsomme beretninger om konsekvenserne af den pågående "udvikling". Men panikken efter lukketid er der ikke. Man finder aflast for uhyggen i fællesskabet, demokratiet, henvisningen til det forhold, at så længe naboen og flertallet ikke gør noget, kan du ikke selv gøre en forskel, og nu, hvor det på mange måder alligevel er for sent at gøre noget, har vi USA, Donald Trump, den fri verdens leder at henvise til: Vi kan ikke redde klimaet, for Donald Trump smadrer det alligevel! Derfor kan vi lige så godt fortsætte med at save grenen over, som vi sidder på.

Der har været almindelig videnskabelig konsensus om problemets årsag gennem mange årtier.

Det, vi ser, var forudsagt videnskabeligt:

<https://www.lavanguardia.com/vida/20241031/10065617/devastacion-muerte-valencia.html>

Erkendelsen af, hvor fundamentalt der skal ændres på det moderne samfunds succeskriterier, melder sig ikke. Man gemmer sig for sin plads i verden, drømmer, skælder ud på de forkerte og lyver for sig selv på alle niveauer.

Fortællingerne og budskaberne, om hvad der kan gøres, er sat i verden især oppefra og ned af særinteresser, som er identiske med problemet, og budskaberne formuleres og sættes i verden med det formål at fortrænge opmærksomheden fra de rette sammenhænge.

Der er liv

Samtiden indeholder som altid et gigantisk potentiale for intenst nærvær, indsigt, klarhed og åbenhed for muligheder.

Når sindet fortvivler, så skyldes det, at det er struktureret i nogle bestemte forventningsstrukturer, og ikke formår at søge uden om dem.

Kunsten er, og det er en kunst, som vi har mulighed for at mestre alle sammen, at åbne sig for de muligheder, der er for at skabe sig et godt liv uden om de dødssyge fortællinger, som fx den ultimative amerikaner, Donald Trump, er blevet valgt på, og som alverdens lede ledere nu har tungen helt oppe i!

Vi behøver ikke bidrage til den selvnegerende udvikling!

Vi behøver ikke arbejde 37 timer om ugen!

Vi har ingen pligt til at sætte børn i denne verden, men vi kan fortsat elske hinanden og med hinanden.

Det, som er tilværelsens under, er den spontane åbenhed, som bevidstheden i hvert eneste splitsekund står for, og som kan vise mulighederne for det gode liv, hinsides mangfoldigheden af kun semantiske øvelser udformet af kommercielle medier, politikere, økonomer og andre former for mere eller mindre kunstig intelligens.

Husbåd under opførelse. Den elektriske mc, som står foran, er ekstremt klimavenlig og effektiv som transportmiddel. Husbåden, som hedder ARK, bliver selvforsynende med el og behovet for varme vil være begrænset, grundet husets indretning isolering. De basale leveomkostninger her vil være ekstremt lave, dvs. et liv uden lønindtægt befordres her med et minimum af økonomiske midler, [Selvfinansieret Fri af Arbejdsmarkedet](#).

Det gode liv, der udfolder sig i overensstemmelse med hensynet til livsbetingelserne, er muligt!